

RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

UITSpraak Nr. 2001/72 WA

in de klacht nr. 011.01

ingediend door:

hierna te noemen 'klager'

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer. De Raad heeft aanleiding gevonden, alvorens uitspraak te doen, verzekeraar in een zitting van de Raad te horen.

Voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, is het navolgende gebleken.

Inleiding

Een verzekerde die bij verzekeraar een aansprakelijkheidsverzekering voor particulieren heeft gesloten, heeft tijdens een zeilwedstrijd schade toegebracht aan een onderdeel van het schip van klager waarop hij meevoer. Klager heeft de verzekerde aansprakelijk gesteld voor de schade. Verzekeraar heeft aansprakelijkheid van zijn verzekerde afgewezen met een beroep op de verzekeringsvoorwaarden. Deze luiden, voor zover hier van belang:

'Artikel 4 b. opzicht

(Verzekeraar) verzekert bij opzicht niet de aansprakelijkheid voor schade:

(...)

3. aan motorrijtuigen, (sta-)caravans, vouwwagens, motor- of zeilvaartuigen (waaronder zeilplanken) en luchtvaartuigen, die een verzekerde of iemand namens hem onder zich heeft;

(...)'

'Artikel 6 Begripsomschrijvingen

opzicht:

de situatie, waarin een verzekerde op enigerlei wijze zaken van anderen onder zich heeft. Hiervan is sprake bij een min of meer duurzame, dus niet incidentele relatie tussen de verzekerde en de beschadigde zaak. (Verzekeraar) kijkt daarbij niet alleen naar de tijd, dat de verzekerde de zaak onder zich heeft, maar ook naar de intentie van de verzekerde. (...)'

De klacht

Klager verwijt verzekeraar in de eerste plaats het stelselmatig niet dan wel niet tijdig beantwoorden van brieven. Verzekeraar heeft variërend 4.5 tot 5.5. week nodig gehad voor het beantwoorden van een brief. Men reageert pas nadat een rappel is ontvangen. Vermoedelijk wordt de brief geantedateerd gezien het moment van ontvangst.

2001/72 WA

In de tweede plaats heeft verzekeraar ten onrechte dekking afgewezen van een door zijn verzekerde veroorzaakte schade die volgens de standaard voorwaarden AVP 92 is gedekt. Verzekeraar heeft klager bij brief van 4 februari 1999 medegedeeld dat geen dekking wordt verleend onder de onderhavige aansprakelijkheidsverzekering. Dit standpunt werd niet gemotiveerd. Daarna heeft verzekeraar zich beroepen op artikel 4 b. lid 3 van de verzekeringsvoorwaarden, omdat zijn verzekerde als bemanningslid het schip onder zich had. Klager is het daarmee oneens. De verzekerde had als lid van de bemanning het schip niet onder zich. De eigenaar/schipper is degene die het schip onder zich heeft. Verzekeraar heeft ook aangevoerd dat er, gelet op de duur van een zeilwedstrijd, een duurzame relatie bestond tussen zijn verzekerde en de beschadigde zaak. Daarvan is geen sprake. Een wedstrijd duurt in de regel twee tot twee en een half uur. De bemanning heeft de meeste tijd daarvan een passieve rol. Slechts bij extreme koerswijzigingen en bij zeilwisseling is de bemanning actief. Dit alles op commando van de schipper/eigenaar. Klager is eigenaar van het schip en was als schipper tijdens de zeilwedstrijd aan boord. Het schip was niet aan de macht van klager onttrokken.

Het standpunt van verzekeraar

Verzekeraar heeft een chronologisch overzicht gegeven van de met klager gevoerde correspondentie. Op grond daarvan is verzekeraar van mening dat niet kan worden gezegd dat een brief van klager niet is beantwoord. Evenmin is sprake van stelselmatige niet tijdige beantwoording. In twee gevallen heeft beantwoording langer geduurd. Verzekeraar betwist dat een brief is geantedateerd.

Met betrekking tot het tweede onderdeel van de klacht heeft de verzekerde aan verzekeraar bericht dat hij, zijnde een ervaren zeiler, in december 1998 tijdens een zeilwedstrijd als lid van de bemanning meevoer op het schip van klager. Tijdens het hijsen van het voorzeil, in opdracht van de schipper (klager), heeft hij per ongeluk zijn voet kortstondig geplaatst op de console die zich bevindt aan de onderzijde van de mast, waardoor de schade is ontstaan aan een van de instrumenten in de console.

Los van de vraag of er al dan niet aansprakelijkheid was heeft verzekeraar de zaak niet in behandeling genomen, omdat de aansprakelijkheid is uitgesloten in de verzekeringsvoorwaarden. Verzekeraar heeft zich beroepen op artikel 4 b. lid 3 en op artikel 6 van de verzekeringsvoorwaarden. Om de volgende redenen is sprake van opzicht:

- Verzekerde is een ervaren zeiler en heeft meermalen meegevaren op het schip van klager, de schipper;
- Het voorval vond plaats tijdens een zeilwedstrijd waarmee een ruime tijdsspanne is gemoeid;
- Verzekerde trad actief op als bemanningslid. Op aanwijzing van de schipper diende hij het voorzeil te hijsen, maar gedurende de wedstrijd was hij zelf verantwoordelijk voor de bediening van een gedeelte van het schip en had hij als het ware dit gedeelte van het schip onder zijn hoede.
- Verzekerde gebruikte het schip te zamen met anderen voor het meedoen aan de wedstrijd.

Gezien het voorgaande is de omstandigheid dat de eigenaar van het schip tevens als schipper aan boord was minder relevant. Er is sprake van quasi eigendom te zamen met de anderen die aan boord waren, omdat allen te zamen de zorg voor het schip hadden. Er zijn dus wel degelijk aanknopingspunten om tot opzicht te concluderen.

2001/72 WA

Het commentaar van klager

Naar aanleiding van het verweer van verzekeraar heeft klager de klacht gehandhaafd.

Het overleg met verzekeraar

In het overleg met de Raad heeft verzekeraar zijn standpunt nader toegelicht en zich bereid verklaard de zaak nader te bezien. Verzekeraar heeft erkend dat hij zijn mededeling van 4 februari 1999 had behoren te motiveren.

Het nadere standpunt van verzekeraar

Verzekeraar heeft klager bericht dat hij zich realiseert dat de toepassing van de opzichtclausule zich in een grijs en interpretabel gebied bevindt. Voor de verzekerde en de partij die schade heeft geleden, kan dit leiden tot onbegrijpelijke beslissingen. In het overleg met de Raad zijn argumenten aangedragen die verzekeraar tot de conclusie hebben geleid dat in de onderhavige zaak geen sprake is van opzicht. Verzekeraar is bereid de schade van f 1.885,-, vermeerderd met de wettelijke rente, te vergoeden.

Het nadere commentaar van klager

Klager heeft de Raad bericht dat zijn rechtsgevoel door het aanbod van verzekeraar is bevredigd. Klager acht het in het belang van het verzekeringsbedrijf dat de Raad niettemin uitspraak doet.

Het oordeel van de Raad

1. Klager verwijt verzekeraar in de eerste plaats dat hij stelselmatig de brieven en faxberichten niet (tijdig) heeft beantwoord. Uit de aan de Raad overgelegde stukken is te dien aanzien gebleken dat verzekeraar in een aantal gevallen niet met de vereiste voortvarendheid heeft gereageerd. In zoverre is de klacht gegrond. De aan de Raad overgelegde stukken geven naar het oordeel van de Raad evenwel niet voldoende steun voor de klacht dat verzekeraar stelselmatig niet (tijdig) heeft gereageerd.

2. Uit de stukken is voorts het volgende gebleken. In december 1998 verbleef de verzekerde van verzekeraar als bemanningslid aan boord van het schip van klager waarmee onder leiding van klager werd deelgenomen aan een zeilwedstrijd. Toen de verzekerde van verzekeraar bezig was met het hijsen van het voorzeil, heeft hij per ongeluk zijn voet gezet op een console met instrumenten. Daardoor is een van de instrumenten beschadigd. De schade bedraagt f 1.885,-.

Uitgaande van het feit dat de verzekerde van verzekeraar als lid van de bemanning meevoer op het schip van klager waarmee onder diens leiding werd deelgenomen aan een zeilwedstrijd, heeft verzekeraar niet in redelijkheid het standpunt kunnen innemen dat de verzekerde het schip van klager of een deel daarvan onder zich had in de zin van het hiervoor onder Inleiding weergegeven artikel 6 van de verzekeringsvoorwaarden.

3. De conclusie van hetgeen hiervoor is overwogen is dat verzekeraar de goede naam van het verzekeringsbedrijf heeft geschaad, zodat de klacht gegrond is. De Raad verbindt aan de gegrondbevinding van de klacht geen financiële consequenties voor verzekeraar, nu verzekeraar heeft aangeboden de door klager geleden schade te vergoeden.

2001/72 WA

De beslissing

De Raad verklaart de klacht gegrond.

Aldus is beslist op 3 december 2001 door Mr. M.M. Mendel, voorzitter, Mr. D.H. Beukenhorst, Drs. C.W.L. de Bouter, Mr. R. Cleton en Mr. E.M. Dil-Stork, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van Mr. C.A.M. Splinter, secretaris.

De Voorzitter:

(Mr. M.M. Mendel)

De Secretaris:

(Mr. C.A.M. Splinter)